

UMOWA

pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową i Muzułmańską Republiką Pakistanu o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu dochodu,

podpisana w Warszawie dnia 25 października 1974 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 października 1974 roku została podpisana w Warszawie Umowa pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową i Muzułmańską Republiką Pakistanu o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu dochodu, w następującym brzmieniu dosłownym:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Muzułmańską Republiką Pakistanu o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu dochodu.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Muzułmańska Republika Pakistanu postanowiły zawrzeć niniejszą Umowę i uzgodniły, co następuje:

R o z d z i a ł I**Zakres Umowy.****Artykuł 1****Zakres przedmiotowy.**

Niniejsza Umowa dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego lub na terytoriach obydwu Umawiających się Państw.

Artykuł 2**Podatki, których dotyczy Umowa.**

1. Niniejsza Umowa dotyczy podatków od dochodu pobieranych w każdym z Umawiających się Państw bez względu na sposób, w jaki są one pobierane.

2. Dla celów niniejszej Umowy będą traktowane jako podatki od dochodu podatki pobierane od całego dochodu lub części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia prawa własności ruchomości lub nieruchomości oraz płacone przez przedsiębiorstwa podatki od wynagrodzeń i płac.

3. Do istniejących obecnie podatków, których dotyczy niniejsza Umowa, należą w szczególności:

- a) w przypadku Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
 - podatek dochodowy
 - podatek od wynagrodzeń
 - podatek wyrównawczy
 - (zwane dalej polskimi podatkami)
- b) w przypadku Muzułmańskiej Republiki Pakistanu
 - podatek dochodowy (Income Tax)
 - podatek dodatkowy (Supertax)
 - opłata dodatkowa (Surcharge)
 - (zwane dalej pakistańskimi podatkami).

4. Niniejsza Umowa będzie także stosowana do podatków o takim samym lub podobnym charakterze, które będą pobierane w uzupełnieniu lub w miejsce istniejących podatków. Przy końcu każdego roku właściwe władze obu Umawiających się Państw będą sobie wzajemnie notyfikować zmiany dokonane w ich prawie podatkowym.

R o z d z i a ł II**Definicje.****Artykuł 3****Ogólne definicje.**

1. W rozumieniu niniejszej Umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają Polską Rzeczpospoli-

tą Ludową lub Muzułmańską Republiką Pakistanu stosownie do treści przepisu,

- b) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę lub osobę prawną oraz inne jednostki organizacyjne, które są traktowane jako podmiot opodatkowania zgodnie z prawem każdego z Umawiających się Państw,
- c) określenie „spółka” oznacza stowarzyszenie lub jednostkę organizacyjną, która jest traktowana jako stowarzyszenie dla celów podatkowych zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa,
- d) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa,
- e) określenie „właściwe władze” oznacza:
 - 1) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Ministra Finansów,
 - 2) w Muzułmańskiej Republice Pakistanu — Centralny Zarząd Przychodów Państwa.

2. W trakcie stosowania niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo każde określenie nie zdefiniowane w inny sposób będzie miało, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, znaczenie, jakie ono posiada zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa w odniesieniu do podatków, które są przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 4**Miejsce zamieszkania dla celów podatków.**

1. Dla celów niniejszej Umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa podlega opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, siedzibę zarządu lub zamiona o podobnym charakterze, stosowane zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa.

2. Jeżeli stosownie do postanowień punktu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania na terytoriach obydwu Umawiających się Państw, to przypadek taki będzie rozstrzygany zgodnie z następującymi zasadami:

- a) osoba będzie uważana za mającą miejsce zamieszkania na terytorium tego Umawiającego się Państwa, w którym znajduje się mieszkanie będące w jej dyspozycji, jeżeli ma ona mieszkanie w obydwu Umawiających się Państwach, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania na terytorium tego Umawiającego się Państwa, z którym jej związki osobiste i majątkowe są ściślejsze (ośrodek powiązań osobistych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym z Umawiających się Państw znajduje się ośrodek jej powiązań osobistych, lub jeżeli nie ma ona mieszkania będącego w

jej dyspozycji w żadnym z Umawiających się Państw, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania na terytorium tego Umawiającego się Państwa, w którym ona zazwyczaj przebywa,

- c) jeżeli sprawy miejsca zamieszkania nie można rozstrzygnąć zgodnie z postanowieniami podpunktów a) i b), to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną ją w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli zgodnie z postanowieniami punktu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to będzie ona uważana za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej rzeczywistego zarządu.

Artykuł 5

Zakład.

1. Dla celów niniejszej Umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, w której prowadzi się całkowicie lub częściowo działalność gospodarczą przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- miejsce zarządzania,
- filię,
- biuro,
- zakład fabryczny,
- warsztat albo magazyn,
- kopalnię, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw ziemnych,
- plac budowy, budowę albo montaż, których okres realizacji przekracza 12 miesięcy.

3. Nie stanowią zakładu:

- placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów przedsiębiorstwa,
- zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania,
- stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa albo w celu uzyskiwania informacji,
- stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celach reklamowych, udzielania informacji lub prowadzenia badań naukowych dla przedsiębiorstwa.

4. Osoba działająca w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, będzie uważana za posiadającą status zakładu w tym pierwszym Państwie, jeżeli:

- ma ona pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu dla przedsiębiorstwa dóbr albo towarów,
- nie ma ona takiego pełnomocnictwa, lecz zwykle utrzymuje w tym pierwszym Państwie zapasy dóbr lub towarów, które są wykorzystywane dla stałych dostaw dóbr albo towarów w imieniu przedsiębiorstwa.

5. Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisantę albo in-

nego niezależnego przedstawiciela, o ile te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności gospodarczej.

6. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada przedsiębiorstwo pomocnicze, które ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub które prowadzi tam działalność handlową lub gospodarczą (przez posiadany tam zakład lub w inny sposób), nie będzie oznaczał, że to przedsiębiorstwo pomocnicze jest zakładem spółki macierzystej.

Rozdział III

Opodatkowanie dochodów.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości.

1. Dochody z majątku nieruchomego mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Pojęcie to obejmuje w każdym przypadku przynależności do majątku nieruchomego, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa cywilnego o gruntach, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki, inny sprzęt pływający i samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Ustęp 1 stosuje się do dochodów ze sprzedaży, bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Ustępy 1 do 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z działalności gospodarczej.

1. Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, cały dochód takiego przedsiębiorstwa z działalności wykonywanej w drugim Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącz-

nie z kosztami zarządzania i z ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej. W każdym razie żadne takie odliczenia nie będą dopuszczalne w odniesieniu do kwot, jeżeli takie będą, wypłacanych (inaczej niż drogą zwrotu aktualnych wydatków) przez zakład rządowi przedsiębiorstwa lub jakiegokolwiek jego biuro w razie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności z tytułu używania praw patentowych lub innych praw albo w formie prowizji za specjalne usługi wykonywane dla kierownictwa, z wyjątkiem przedsiębiorstw bankowych, drogą odsetek od pożyczek udzielonych zakładowi.

4. O ile w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na ich poszczególne części, ustęp 2 nie wyklucza ustaleń przez to Umawiające się Państwo do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału może być jednak taki, żeby wynik był zgodny z zasadami tego artykułu.

5. Żaden zysk nie może zostać przypisany zakładowi z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli do zysków należą dochody, których opodatkowanie jest regulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, wówczas postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają postanowień tamtych artykułów.

Artykuł 8

Transport morski i powietrzny.

1. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji samolotów stanowiących własność lub dzierżawionych przez to przedsiębiorstwo będą zwolnione od opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie, chyba że samolot jest eksploatowany wyłącznie lub przede wszystkim w ruchu wewnętrznym tego drugiego Państwa.

2. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków stanowiących własność lub dzierżawionych przez przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw będą zwolnione od opodatkowania w drugim Umawiającym się Państwie, chyba że statki są eksploatowane wyłącznie lub przede wszystkim w ruchu pomiędzy portami drugiego Umawiającego się Państwa.

3. Ustępy 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie do zysków osiągniętych z udziału w umowie poolowej jakiegokolwiek rodzaju przez przedsiębiorstwa działające w transporcie morskim lub powietrznym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane.

Jeżeli:

- 1) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu,

kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

- 2) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa każdego z Umawiających się Państw

i w takich przypadkach w zakresie stosunków handlowych lub finansowych zostaną uzgodnione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą przedsiębiorstwa od siebie niezależne, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy.

1. Jeżeli polska spółka lub przedsiębiorstwo posiada nie mniej niż jedną trzecią kapitału spółki pakistańskiej, to wysokość pakistańskiego podatku dodatkowego, który powinien być zapłacony od dywidend zadeklarowanych i płatnych przez tę spółkę, będzie wynosiła 15% całkowitej wartości dywidend, jeżeli zostały one wypłacone z dochodu uzyskanego z działalności przemysłowej.

2. Wysokość polskiego podatku od dywidend wypłaconych pakistańskiej spółce przez polskie przedsiębiorstwo przemysłowe, którego kapitał jest co najmniej w jednej trzeciej własnością poprzednio wymienionej spółki, będzie wynosiła 15%.

3. Jeżeli spółka lub przedsiębiorstwo, którego siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski ze źródeł z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem o charakterze podatku od zysków nie rozdzielonych zysków spółki lub przedsiębiorstwa ani też żadną formą podatku dywidend, które ta spółka lub przedsiębiorstwo płaci osobom nie mającym miejsca zamieszkania lub siedziby w tym drugim Państwie, chyba że takie dywidendy mogą być przypisane zakładowi prowadzonemu przez osobę nie posiadającą miejsca zamieszkania lub siedziby w tym drugim Państwie.

4. W ustępach 1 i 2 tego artykułu określenie „działalność przemysłowa” oznacza działalność prowadzoną w niżej wymienionych dziedzinach, w przypadku kiedy jest ona prowadzona lub została rozpoczęta po wejściu w życie niniejszej Umowy lub jeśli udziały spółki zostały nabyte przez przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa po tej dacie:

- a) produkcja dóbr lub towarów lub poddanie dóbr lub towarów procesowi, w wyniku którego zmieniają one w istotny sposób swój pierwotny charakter,
- b) budowa statków,
- c) dostarczanie energii elektrycznej, gazu i wody,
- d) górnictwo, włączając wydobycie ropy naftowej lub innych złóż mineralnych,
- e) każdą inną działalność, która może być określona przez kompetentne władze jako działalność przemysłowa dla celów tego artykułu.

5. Niniejszy artykuł nie będzie naruszał postanowień regulujących zasady opodatkowania zysków spółki lub przedsiębiorstwa, z których są wypłacane dywidendy.

Artykuł 11

Odsetki.

1. Odsetki od obligacji, papierów wartościowych, weksli, skryptów dłużnych lub innego rodzaju zobowiązań, uzyskane ze źródeł z jednego Umawiającego się Państwa przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, będą przedmiotem opodatkowania tylko w tym pierwszym wymienionym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia poprzedniego ustępu odsetki wypłacane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Pakistanie polskiej spółce lub przedsiębiorstwu z tytułu kredytów zatwierdzonych przez Ministra Finansów Rządu Pakistanu będą zwolnione od podatku w Pakistanie.

3. Bank Państwowy Pakistanu będzie zwolniony od polskich podatków od odsetek uzyskiwanych ze źródeł w Polsce.

4. Bank Handlowy w Warszawie S.A. będzie zwolniony od pakistańskich podatków od odsetek ze źródeł w Pakistanie.

Artykuł 12

Należności licencyjne.

1. Należności licencyjne uzyskane ze źródeł z Umawiającego się Państwa przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą opodatkowane tylko w pierwszym wymienionym Państwie, lecz wysokość opodatkowania nie będzie przekraczać 20% ich całkowitej wartości w przypadkach określonych w ustępie 2 lit. a) i 15% całkowitej wartości należności w przypadkach określonych w ustępie 2 lit. b).

2. Określenie „należności licencyjne” użyte w niniejszym artykule oznacza:

- a) wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych lub zdobniczych, dokumentacji, formuł lub technologii produkcyjnej lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, włączając należności wszelkiego rodzaju płacone w związku z filmami fabularnymi, przygotowywaniem filmów lub taśm do video-magnetofonu używanych w telewizji,
- b) należności otrzymywane z tytułu umów „know how” o charakterze technicznym lub informacji dotyczących doświadczeń przemysłowych, handlowych i naukowych.

3. Postanowienia ustępu 1 nie będą stosowane, jeżeli odbiorca należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego z Umawiających się Państw posiada w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, zakład, a prawa albo wartości majątkowe, z tytułu których wypłacone są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia artykułu 7 niniejszej Umowy.

4. Jeżeli między dłużnikami a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę może być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Zyski kapitałowe.

1. Stosownie do postanowień ustępu 3 zyski ze sprzedaży, wymiany lub zamiany wartości kapitałowych, stanowiących majątek ruchomy, będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek się znajduje w chwili sprzedaży. W tym celu udziały w spółce będzie się uważać za znajdujące się w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka jest zarejestrowana.

2. Wyrażenie „wartości kapitałowe” użyte w ustępie 1 tego artykułu nie obejmuje rzeczy ruchomych o charakterze własności osobistej, takich jak odzież, biżuteria i meble, przeznaczonych do osobistego użytku właściciela lub zależnego członka jego rodziny.

3. Zyski kapitałowe uzyskane ze sprzedaży, wymiany lub zamiany wartości kapitałowych będących statkiem lub samolotem będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa będącego właścicielem tych statków lub samolotów.

Artykuł 14

Wolne zawody.

1. Dochód osiągnięty przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu lub innej samodzielnej działalności o podobnym charakterze wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie tylko wtedy, jeżeli osoba fizyczna przebywa w tym drugim Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w ciągu roku podatkowego i tylko do wysokości dochodu, który może być przypisany usługom lub działalności prowadzonej w tym Państwie.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje m.in. samodzielne wykonywanie działalności naukowej, literackiej, artystycznej, wychowawczej i nauczycielskiej, jak również samodzielną działalność lekarzy, adwokatów, inżynierów, architektów, lekarzy dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna.

1. Stosownie do postanowień artykułów 16 do 18 płace, wynagrodzenia i inne świadczenia o podobnym charakterze uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego Umawiającego

się Państwa z tytułu zatrudnienia będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że osoba ta wykonuje pracę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to takie wynagrodzenia świadczone za tę pracę mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego z Umawiających się Państw osiąga z pracy najemnej podejmowanej na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Umawiającym się Państwie, jeżeli:

- a) otrzymujący wynagrodzenie przebywa na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w ciągu roku podatkowego,
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez osobę lub osobie, która nie ma na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa miejsca zamieszkania lub siedziby,
- c) wynagrodzenia nie są wypłacane przez zakład lub stałe urządzenie, które osoba płacąca wynagrodzenie posiada na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej w charakterze pracownika na statku lub samolocie w transporcie międzynarodowym lub pracownika na statku żeglugi śródlądowej mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków zarządu.

Wynagrodzenia członków zarządu i podobne świadczenia finansowe uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy.

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód uzyskiwany przez zawodowych artystów, jak np. artystów scenicznych, filmowych, radiowych lub telewizyjnych oraz muzyków i sportowców, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności może być opodatkowany w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

2. Postanowienia ustępu 1 nie będą miały zastosowania w przypadkach programowej wymiany kulturalnej i sportowej popieranej przez każde z Umawiających się Państw lub w ich imieniu.

Artykuł 18

Pracownicy państwowi.

1. Świadczenia finansowe, włączając emerytury, wypłacane przez lub z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostki administracyjne lub władze samorządowe jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki administracyjnej lub władz samorządowych w związku z pełnieniem funkcji o charakterze rządowym, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

2. Postanowienia artykułów 15 i 16 będą miały zastosowanie do świadczeń pieniężnych z tytułu usług świadczonych w związku z jakąkolwiek działalnością handlową lub gospodarczą prowadzoną przez jedno z Umawiających się Państw lub jego jednostkę organizacyjną lub władze samorządowe.

Artykuł 19

Studenti.

Osoba fizyczna, która ma miejsce zamieszkania na terytorium jednego z Umawiających się Państw, przebywająca okresowo na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa wyłącznie:

- a) jako student uniwersytetu, szkoły wyższej lub innej szkoły w drugim Umawiającym się Państwie,
- b) jako praktykant w dziedzinie gospodarczej lub technicznej,
- c) jako otrzymujący stypendium lub inną pomoc finansową przede wszystkim w celu studiowania lub badań naukowych od organizacji religijnej, dobroczynnej, badawczej lub naukowej,

nie będzie opodatkowana w drugim Umawiającym się Państwie w zakresie świadczeń pieniężnych z zagranicy na cele utrzymania, wykształcenia lub praktyki albo w zakresie przyznanych stypendiów. To samo odnosi się do kwoty wynagrodzeń za usługi świadczone w tym drugim Umawiającym się Państwie, pod warunkiem, że takie usługi są związane ze studiami lub odbywaniem praktyki lub są niezbędne dla utrzymania.

Artykuł 20

Nauczyciele.

Wykładowcy i nauczyciele jednego Umawiającego się Państwa, którzy pobierają wynagrodzenie za nauczanie lub badania naukowe w czasie okresowego pobytu na uniwersytecie, politechnice lub innej szkole wyższej na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, nie przekraczającego dwóch lat, nie będą opodatkowani w tym drugim Państwie.

Artykuł 21

Dochody nie omówione w poprzednich artykułach.

Inne dochody osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, nie wymienione wyraźnie w poprzednich artykułach niniejszej Umowy, będą opodatkowane tylko przez to Umawiające się Państwo.

Rozdział IV

Sposoby zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu.

Artykuł 22

Sposoby wyłączenia i zaliczania.

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego z Umawiających się Państw uzyskuje dochody w drugim Umawiającym się Państwie i jeżeli ten dochód, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, będzie opodatkowany tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie lub może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze wymienione Państwo będzie stosownie do postanowień ustępu 2 wyłączać te dochody spod opodatkowania, lecz może przy obliczaniu podatku od pozostałego dochodu tej osoby stosować stopę podatkową, która byłaby zastosowana, jeśli zwolniony dochód nie zostałby zwolniony.

2. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie uzyskuje dochód z drugiego Umawiającego się Państwa i taki dochód, zgodnie z postanowieniami artykułu 10, może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze wymienione Państwo będzie dopuszczało potrącenie z podatku od dochodu tej osoby kwoty w wysokości podatku zapłaconego w tym drugim Umawiającym się Państwie. Potrącenia te nie będą w żadnym przypadku przekraczały części podatku obliczonego przed potrąceniem, który jest odpowiedni do dochodu uzyskanego w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Rozdział V

Postanowienia specjalne.

Artykuł 23

Zapobieżenie dyskryminacji.

1. Obywatel Umawiającego się Państwa, który ma miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być poddany w drugim Umawiającym się Państwie jakimkolwiek opodatkowaniu lub związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym obywatele drugiego Umawiającego się Państwa w tych samych okolicznościach mogą być poddani.

2. Zakład, który osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw ma w drugim Umawiającym się Państwie, nie może podlegać w tym drugim Umawiającym się Państwie bardziej uciążliwemu opodatkowaniu niż zakład osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim Państwie, prowadzącej taką samą działalność. Jednakże ten ustęp nie zobowiązuje Umawiającego się Państwa do przyznania zakładom osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie przywilejów podatkowych przyznanych specjalnymi porozumieniami zakładom trzeciego Państwa.

3. Spółka jednego z Umawiających się Państw, której kapitał w całości lub częściowo stanowi własność lub jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa, nie będzie poddana w pierwszym z Umawiających się Państw jakimkolwiek opodatkowaniu lub związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym jest lub może być poddana spółka pierwszego Umawiającego się Państwa wykonująca tę samą działalność, której kapitał w całości lub częściowo stanowi własność lub jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim Państwie. Jednakże ustęp ten nie będzie wymagał, by Umawiające się Państwo przyznawało osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie przywilejów podatkowych gwarantowanych specjalnymi umowami spółkom, które w całości lub częściowo stanowią własność osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim Państwie.

4. Postanowienia ustępów 1 do 3 niniejszego artykułu nie mogą być interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa jakichkolwiek przywilejów osobistych, ulg lub zniżek dla celów podatkowych związanych ze stanem cywilnym lub obowiązkami rodzinnymi, które to przywileje, ulgi lub zniżki są przyznawane osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium, lub jak gdyby wywierały wpływ na postanowienia prawa pakistańskiego dotyczące obniżenia podatku płatniczego przez spółki spełniające warunki dotyczące zmniejszania i wypłaty dywidend.

Artykuł 24

Procedura wzajemnego uzgadniania.

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium jednego Umawiającego się Państwa uważa, że zarządzenia jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadzają lub wprowadzą dla niej opodatkowanie niezgodne z niniejszą Umową, wówczas może ona przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego ma miejsce zamieszkania lub swoją siedzibę lub którego jest obywatelem.

2. Jeżeli właściwa władza jednego Umawiającego się Państwa uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, aby przypadek ten uregulować w drodze porozumienia z właściwymi władzami drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą starały się rozwiązać w drodze wzajemnych porozumień trudności i wątpliwości, które powstaną przy wykładni lub stosowaniu niniejszej Umowy. Mogą one również uzgadniać sposób zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach nie przewidzianych w niniejszej Umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu stosowania niniejszej Umowy komunikować się ze

sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów. Kiedy dla osiągnięcia porozumienia wydaje się wskazana ustna wymiana opinii, to taka wymiana może mieć miejsce poprzez przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 25

Wymiana informacji.

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniać takie informacje (będące informacjami dostępnymi zgodnie z systemem prawa podatkowego Umawiającego się Państwa), które są niezbędne do realizacji niniejszej Umowy lub do zapobiegania nadużyciom w dziedzinie podatków, które są przedmiotem niniejszej Umowy. Wszystkie w ten sposób wymienione informacje będą stanowiły tajemnicę i nie będą udostępniane innym osobom niż te, które zajmują się wymiarem lub poborem podatków będących przedmiotem niniejszej Umowy. Nie będą wymieniane informacje, które ujawniałyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową lub zasady handlowe.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do stosowania środków administracyjnych, które są niezgodne z ustawodawstwem i praktyką drugiego Umawiającego się Państwa lub które mogłyby zagrozić jego suwerenności, bezpieczeństwu lub porządkowi społecznemu albo dostarczać szczegóły, które nie są udostępniane na podstawie ustawodawstwa drugiego Państwa.

Artykuł 26

Urzednicy dyplomatyczni i konsularni.

Przepisy niniejszej Umowy nie naruszają przywilejów przysługujących urzędnikom korzystającym z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów specjalnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową, Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 26 czerwca 1975 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

Rozdział VI

Postarowania końcowe.

Artykuł 27

Wejście w życie.

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Islamabadzie w możliwie najkrótszym czasie.

2. Umowa niniejsza wchodzi w życie po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, a jej postanowienia będą miały zastosowanie w odniesieniu do podatków, których dotyczy niniejsza Umowa:

- a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej od dochodu powstałego od dnia 1 stycznia 1973,
- b) w Muzułmańskiej Republice Pakistanu od dochodu powstałego od dnia 1 lipca 1973.

W odniesieniu do dochodu pochodzącego z żeglugi, do którego odnoszą się postanowienia artykułu 8, może zostać przyjęte wcześniejsze zastosowanie niniejszej Umowy w trybie przewidzianym w artykule 24.

Artykuł 28

Wypowiedzenie umowy.

Niniejsza Umowa zawarta jest na czas nieokreślony, z tym że może być ona wypowiedziana w drodze notyfikacji przed 30 dniem czerwca każdego roku kalendarzowego, nie wcześniej jednak niż w roku 1977. W tym przypadku niniejsza Umowa przestanie mieć zastosowanie w obydwu Umawiających się Państwach w odniesieniu do dochodów powstałych od dnia następującego po upływie trzech miesięcy od daty doręczenia noty wypowiedzającej.

Umowę niniejszą sporządzono w Warszawie dnia 25 października 1974 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Za Polską Rzeczpospolitą
Ludową
Marian Krzak
Pierwszy Zastępca
Ministra Finansów

Za Muzułmańską Republikę
Pakistanu
Malik Hamid Ali Noon
Ambasador Nadzwyczajny
i Pełnomocny

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.